

Από το Συναξάρι - Η εν τω Ναώ Είσοδος της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 19 Νοεμβρίου, 2020

(21 Νοεμβρίου)

Όταν το άγιο και πανάχραντο τέκνο που ο Θεός εχάρισε στο ανθρώπινο γένος -το προ πολλού στειρό εξαιτίας της αμαρτίας, των παθών και του θανάτου- έφθασε στην ηλικία των δύο χρόνων, ο πατέρας του Ιωακείμ είπε στη σύζυγό του: «*Ας το οδηγήσουμε στον Ναό του Κυρίου, για να εκπληρώσουμε την υπόσχεση που edώσαμε να το αφιερώσουμε από τρυφερή ηλικία στον Παντοδύναμο*». Η Άννα, όμως, απάντησε: «*Ας περιμένουμε να γίνει τριών ετών, γιατί μπορεί να ζητά τον πατέρα και τη μητέρα της, και να μη μείνει στον Ναό του Κυρίου*».

Όταν το παιδί έγινε τριών ετών, οι γονείς του αποφάσισαν να εκπληρώσουν τις υποσχέσεις τους και να προσφέρουν το τέκνο τους στον Ναό. Ο Ιωακείμ κάλεσε τότε κόρες Εβραίων από καθαρή φυλή να το συνοδεύσουν στον Ναό προπορευόμενες με αναμμένες λαμπάδες, έτσι ώστε το φως να τραβήξει το ενδιαφέρον του παιδιού και να μη μπει αυτό στον πειρασμό να στραφεί πίσω προς τους γονείς του.

Η πάναγνος Παρθένος όμως, υπό του Θεού εκ γενετής υψωθείσα σε βαθμό αρετής και αγάπης των ουρανίων πραγμάτων ανώτερο από κάθε άλλο πλάσμα, όρμησε τρέχοντας προς τον Ναό. Πέρασε μπροστά από τις παρθένες της συνοδείας της και δίχως ένα βλέμμα για τον κόσμο ρίχθηκε στην αγκαλιά του αρχιερέα Ζαχαρία που την περίμενε στον πρόναο συνοδευόμενος από τους πρεσβυτέρους.

Ο Ζαχαρίας την ευλόγησε, λέγοντας: «*Ο Κύριος edόξασε το όνομά σου σε πάσα γενεά. Στο πρόσωπό σου θα αποκαλύψει κατά τις έσχατες ημέρες τη Λύτρωση που ετοίμασε για τον λαό Του*». Και πράγμα ανήκουστο για τους ανθρώπους της Παλαιάς Διαθήκης, εισήγαγε το παιδί στα Άγια των Αγίων, όπου μόνον ο αρχιερέας μπορούσε να εισέλθει μία φορά, τον χρόνο κατά την εορτή του Εξιλασμού. Το έβαλε να καθήσει στο τρίτο σκαλί του θυσιαστηρίου και η Χάρη του Κυρίου από τότε την επεσκίασε. Σηκώθηκε και άρχισε να χορεύει για να δείξει τη χαρά της. Όσοι ήταν εκεί παρόντες εθαύμασαν τούτο το θέαμα που υποσχόταν μεγάλα θαύματα τα οποία ο Θεός επρόκειτο σύντομα να πραγματοποιήσει στο πρόσωπό της.

Έχοντας έτσι εγκαταλείψει τον κόσμο, τους γονείς της και κάθε δεσμό με τα

αισθητά πράγματα, η αγία Παρθένος παρέμεινε στον ναό μέχρι την ηλικία των δώδεκα ετών. Φθάνοντας λοιπόν σε ηλικία γάμου, οι ιερείς και οι πρεσβύτεροι φοβήθηκαν μήπως μολύνει το άδυτο και την εμπιστεύθηκαν στον αγνό Ιωσήφ που ήταν χήρος, για να διαφυλάξει την παρθενία της, παρουσιαζόμενος ως μνηστήρας της.

Κατά τα εννέα αυτά χρόνια, η Παναγία τρεφόταν με τροφή πνευματική που της έφερνε άγγελος Κυρίου. Διήγε βίο ουράνιο, ανώτερο εκείνου των προπατόρων μας στον Παράδεισο. Δίχως μέριμνες, δίχως πάθη, έχοντας ξεπεράσει τις ανάγκες της φύσεως και την τυραννία των ηδονών, δεν ζούσε παρά μόνον για τον Θεό, με τον νου της προσηλωμένο κάθε στιγμή στη θεωρία του κάλλους Του.

Προσευχόμενη αδιαλείπτως και επαγρυπνώντας στον εαυτό της, η αγία παιδίσκη κατόρθωσε κατά την παραμονή της στον Ναό να καθαρίσει την καρδιά της, έτσι ώστε να γίνει ακηλίδωτος καθρέπτης, όπου ανταυγάζεται η δόξα του Θεού. Φόρεσε τη λαμπρή στολή των αρετών, ως μελλονύμφη, για να προετοιμασθεί για την εν αυτή έλευση του θείου Νυμφίου Χριστού. Κατόρθωσε τέτοια τελειότητα, που συνόψισε στο πρόσωπό της όλη την αγιότητα του κόσμου και, ομοιωθείσα διά της αρετής με τον Θεό, προσείλκυσε τον Θεό να «ομοιωθεί» με τους ανθρώπους διά της Ενανθρωπήσεως.

Από τα βάθη του αδύτου, όπου εισήλθε σε ηλικία που τα άλλα παιδιά αρχίζουν να μαθαίνουν, η Παναγία άκουε κάθε Σάββατο τα αναγνώσματα του Νόμου και των Προφητών που απευθύνονταν στον λαό στο κοινό τμήμα του Ναού. Με τη διάνοια της οξυμμένη από την ησυχία και την προσευχή, έφθασε έτσι στη γνώση του βαθύτερου νοήματος των μυστηρίων των Γραφών. Ζώντας εν μέσω αγίων μυστηρίων και θεωρώντας την ίδια της την αγνότητα, κατανόησε ποιο ήταν το σχέδιο του Θεού καθ' όλη την ιστορία του περιούσιου λαού Του.

Διέγνωσε ότι όλος αυτός ο χρόνος ήταν αναγκαίος για να ετοιμάσει ο Θεός μία μητέρα στους κόλπους της αποστάτιδος αυτής ανθρωπότητας και ότι αυτή, παιδίον άγιο που διάλεξε ο Θεός, έπρεπε να γίνει ο αληθινός, ζων Ναός της θεότητας. Τοποθετημένη στα Άγια των Αγίων, όπου φυλάσσονταν τα τεκμήρια της επαγγελίας του Θεού, η Παρθένος αποκάλυπτε ότι τα σύμβολα και οι προτυπώσεις έπρεπε να εκπληρωθούν στο πρόσωπό της.

Αύτη η ίδια ήταν το Άδυτο, η Σκηνή του Λόγου του Θεού, η Κιβωτός της Καινής Διαθήκης, η Στάμνος η φέρουσα το εξ ουρανού μάννα, η βλαστήσασα Ράβδος του Ααρών, η Πλαξ του Νόμου της Χάριτος.

Σε αυτή διασαφηνίζονται οι σκιώδεις προφητείες: είναι η Κλίμαξ που ενώνει τη γη με τον ουρανό, την οποία είδε στο όνειρό του ο πατριάρχης Ιακώβ, η Στήλη νεφέλης που

αποκαλύπτει τη δόξα του Θεού, η κούφη Νεφέλη του προφήτη Ησαΐα, το αλατόμητο Όρος του Δανιήλ, η κλειστή Πύλη του Ιεζεκιήλ διά της οποίας ο Θεός ήρθε να επισκεφθεί τους ανθρώπους, η ζώσα και εσφραγισμένη Πηγή που αναβλύζει εντός μας τα ύδατα της αιωνίου ζωής.

Θεωρώντας πνευματικώς τα θαύματα τούτα που επρόκειτο να λάβουν χώρα στο πρόσωπό της, δίχως ακόμη να κατανοεί σαφώς πώς θα πραγματοποιούνταν, η Παναγία ανέπεμψε την προσευχή και μεσιτεία της προς τον Θεό με μεγαλύτερη ακόμη ένταση, για να σπεύσει ο Κύριος να εκπληρώσει τις υποσχέσεις του και να σώσει το ανθρώπινο γένος ερχόμενος να κατοικήσει μεταξύ των ανθρώπων.

Όταν η Θεοτόκος εισήλθε στα Άγια των Αγίων, ο χρόνος δοκιμής και προετοιμασίας της Παλαιάς Διαθήκης πήρε τέλος και σήμερα εορτάζουμε τους αρραβώνες του Θεού με την ανθρώπινη φύση. Γι' αυτό η Εκκλησία αγάλλεται και προτρέπει όλους τους φίλους του Θεού να αποσυρθούν κι αυτοί στον ναό της καρδιάς τους για να προετοιμάσουν την έλευση του Κυρίου με τη σιωπή και την προσευχή, απομακρυνόμενοι από τις απολαύσεις και τις μέριμνες του κόσμου.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος τρίτος, Νοέμβριος, σελ. 204. Ίνδικτος, Δεύτερη έκδοση, Αθήναι 2012)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)